

ct

L'hora blava

de
Laura Mihon

traduïda per
Cia. La Santa

(fragment en català)

ESCENA 2 - ARRIBADA DE L'INTRÚS

BIÒLEG
Hi ha algú?

Silenci

BIÒLEG
Hi ha algú?

FARONER
(per sí mateix) No, no, no.

BIÒLEG
Hola?

FARONER
Com?

BIÒLEG
Que si hi ha algú.

FARONER
Que si hi ha algú?

BIÒLEG
Sí, algú.

FARONER
Qui?

BIÒLEG
No ho sé, qui hi ha?

FARONER
Hi ha algú a fora?

BIÒLEG
Aquí si. Y a dins? Bé, és obvi que algú hi ha. Pots obrir?

Silenci.

Pots obrir? No et sento bé.

El faroner obre la porta.

BIÒLEG

Puc passar? A mi em diuen, no et preocupis. Tu segueix tot recte fins allà, no et desviïs. Diuen, això de la boira és normal, com si per ser normal ho posés més fàcil. Però clar, onada per aquí, onada per allà, digue'm tu si és possible anar recte quan és el mar qui mana i tu només ets una closca flotant. I què faig jo? Diuen, tu segueix que quan ja no vegis res, apareixerà una llum, ve directe fins a ella. Això de ves cap a la llum m'ha sonat una mica malament, si et sóc sincer. Com sé si és la llum *llum* o es que m'ha empassat el mar i m'estic morint? Ho entens? Ostres que curiós és aquest lloc.

FARONER

Espera un moment.

BIÒLEG

La veritat, és que si et sóc sincer, és la primera vegada que estic a l'interior d'un far. Així no puc comparar. No sé si està bé o és una merda, és l'únic que he vist, però es acollidor. A mi m'agrada. Havia portat una tenda de campanya, no sabia com era el far, vaig pensar, a lo millor és molt petit, però amb el vaivé de la barca, crec que l'he perdut pel camí. I ara penso, quina sort que és força gran i que jo no ocupo gaire.

FARONER

Calla un moment.

BIÒLEG

Vaja, perdona, t'estic atabalant. No paro de parlar, estic una mica nerviós, quasi em mato allà fora. Ets molt alt.

FARONER

D'on has sortit?

BIÒLEG

Gairebé no arribo.

FARONER

D'on?

BIÒLEG

Vinc del mar.

FARONER

D'on?

BIÒLEG

A mi m'han dit, segueix tot recte.

FARONER

No pots sortir del mar.

BIÒLEG

He deixat la barca a la platja.

FARONER

Has arribat en barca?

BIÒLEG

Gairebé em mato, sort del far.

FARONER

Des de terra?

BIÒLEG

M'han dit, quan ja no vegis res, apareixerà una llum/

FARONER

Para!

Silenci.

Necessito que tornis a començar.

BIÒLEG

D'acord.

Pausa.

Sóc el biòleg.

Silenci.

FARONER

Quin biòleg?

ESCENA 3 - RADIO FAR: LA TEMPESTA QUE VE.

FARONER

Des de la freqüència més remota, a qui vulgui escoltar-me. Fa gairebé un any que no plou. Les basses s'han buidat i les gavines fa molt que no em sobrevolen, amb la seva mirada atenta i el riure histèric. Deu haver-hi aigua dolça a un altre lloc, i elles no entén de lleialtat. De tant en tant alguna es despista i es posa confiada sobre la tanca de l'hort.

Les formigues, en canvi, mai se'n van. Aquest matí, després de regar l'hort, d'alimentar les gallines i les cabres, al tornar m'he trobat una de les seves files, com un cabell gruixut al terra. Una línia negra que no s'atura, que repassa el contorn de cada obstacle, de la cadira i de la taula, dibuixant-les amb precisió. ¿Què feu aquí? ¿No veieu que no em sobra ni una engruna, que rossego fins l'últim

os de conill? S'apilen al fons d'una cassola enganxifosa. Miro enrere i les segueixo, segueixo aquest cabell gruixut, per veure d'on ve tot aquest tràfec. Les segueixo a poc a poc i en silenci encara que elles m'ignorin. I arribo al seu castell. Truco, però ningú no em deixa entrar. Voldria ser un cuc, per ficar-me per un d'aquests forats i veure que tramen a dins. Quin és el seu secret? No us deixo entrar a casa meva cada matí? No us deixo llepar amb les vostres boques minúscules el fons de la cassola? Ni tan sols es molesten en mirar-me. No sé si soc injust quan les desordeno amb el drap. Pot ser que tinguin una bona raó per ignorar-me.

A qui vulgui escoltar-me, fa gairebé un any que no plou, però es el tercer dia de boira. No passava una cosa així des de que vaig arribar, quan aquesta terra em va rebre tímida i d'amagades. Va trigar força dies a mostrar-se'm sencera. Ara sento gavines agitades a la llunyania. Vénen cap aquí?

Benvingudes, amigues meves.